

Kapitola jedna

Sophie Morrowová si so zastonaním pretiahla perinu cez hlavu, keď sa domom ozval buchot a rachot. Určite ešte nebol čas vstávať!

„Mami! Veď je nedeľa!“ zakričala a nahlas si pritom zívla. „Bež spať do postele!“

Hluk však neprestával a Sophie si uvedomila, že zaň nemohla jej mama. Ktosi búchal na vchodové dvere.

Vymotala sa z perín, prehrabla si strapaté vlasy a rozbehla sa dolu schodmi. Cez matné sklo nakúkala dnu známa tvár.

„Katy!“ rozrazila dvere. Pred ňou s úsmevom stála jej najlepšia kamarátka, líčka mala od jesenného chladu červené a čierne vlasy trochu skryté pod huňatou čiapkou.

„Poď von, Sophie!“ povedala. „Cez noc popadalo zo stromov aj posledné lístie, bláznime sa v ňom. A je tam aj Callum!“ začervenala sa. „Vlastne aj ostatní chalani sú tam.“

„Super! Počkej sekundu, len si dačo hodím na seba.“ Sophie sa zvrtila, ale Katy ju ešte rýchlo chytila za ruku.

„Počkej... Doniesla som ti malý darček,“ povedala a siahla do vrečka kabáta. „Bola by som naozaj rada, keby si ho nosila.“

Podala Sophie náramok priateľstva, upletený z bavlniek dúhových farieb. Povpletala doň aj rôzne privesky v tvare kvietkov a ovocia. Bol tam brečtanový list, zopár čerešní a aj chutná drobná paradajka.

Sophie zalapala po dychu. „Ach, Katy, ďakujem!“ priložila si ho k zápästiu až sa privesky na slnku zaligotali.

„Páči sa ti?“ opýtala sa Katy.

„Či sa mi páči? Zbožňujem ho!“ Sophie pohladi-la prstom brečtanový list. „A tie privesky sú dokonalé. Dala si tam brečtan a paradajky, pretože mám...“ Stích-la skôr, ako povedala, že má čarodejné schopnosti, lebo sa nechcela prerieknuť pred niekým nepovolaným.

Katy prikývla. „Lebo máš... záhradnícky talent.“ Pozreli si do očí a Sophie vedela, že obe myslia na to isté: Sophie bola čarodejnica a jej čarodejnícke schopnosti pochádzajú z veľkej sily prírody.

„To je ten najkrajší darček na svete,“ šepala a hodila sa Katy okolo krku.

„Zaslúžiš si ho, lebo si tá najlepšia kamarátka na svete!“ povedala Katy so smiechom. „Sebe som spravila taký istý.“ Ukázala jej svoje zápästie.

„To je skvelé!“ zatlieskala Sophie od radosti. „Teraz sme ako dvojčatá.“ Všimla si, že Katy očerveneli líčka. „Teda, vyzeráme úplne inak a, ehm, naše rodiny sú zne-priateľené na život a na smrť, ale aj tak...“

Zasmiali sa. Katy pochádzala z rodiny lovcov čarodejníkov a čarodejníc. Až keď sa spriatelili, zistili, aké sú rozdielne, a teraz ich už nič nemohlo rozdeliť – dokonca ani lov na čarodejnice.

„Tie náramky ale nie sú úplne rovnaké,“ podotkla Sophie, keď si ich oba poriadne prezrela. „Tvoj nemá čerešne...“

„Vidíš, skoro by som zabudla,“ Katy prevrátila Sophin náramok, takže príviesky bolo vidieť z opačnej strany. Čerešničky mali zozadu pripevnené čosi tmavé. „Tvoj má niečo navyše – v podstate je to magnetka na chladničku.“

„Katy, to je skvelý nápad,“ zvolala Sophie, keď si uvedomila, čo to znamená. Magnet rušil čarodejnú moc, vďaka čomu bolo zo Sophie zase normálne dievča. Z jednej strany bol náramok len pekná ozdoba. No

len čo sa magnet dotýkal jej pokožky, mohol jej zachrániť život.

„Keď si náramok prevrátiš, žiadny lovec na teba nepríde,“ vysvetlila jej Katy. Potom zaváhala, ale nakoniec dodala: „Dokonca ani moja rodina.“

„Ďakujem ti Katy!“ Sophie ju znova objala. Nebolo ľahké mať za najlepšiu kamarátku lovkyňu čarodejníc. Keby Katina rodina zistila, že Sophie je čarodejnica, obom by im hrozilo nebezpečenstvo. Lenže ich priateľstvo za to riziko stálo, pomyslela si. *Takú dobrú priateľku som ešte nikdy nemala.*

„Za málo,“ aj Katy ju objala. „Ale teraz sa už bež poobliekať, aby sme mohli ísť za ostatnými!“

Sophie vybehla hore schodmi do izby a príviesky na náramku sa jej v slabom rannom slniečku ligotali.

Sophie kráčala za Katy okolo veľkých okien nového bloku s laboratóriami až na školský dvor. Nad nimi sa vypínala Turlinghamská akadémia, ktorej vežičky a veže vrhali na zem špicaté tieň. Na druhej strane školského dvora zbadala svoje kamarátky. Naháňali Marka, ktorý niesol na chrbte Erin a ako tak kľučkovali pomedzi stromy a trávnik, výskali a smiali sa.

„Mark, spomal!“ zapišťala Erin svojím americkým prízvukom pomedzi chichot. „Spadnem ti, uvidíš!“ Na

jej pišťanie však odpovedali vlastným škrekotom len čajky nad nimi.

„Ahoj, Soph!“ zamával jej Callum, vysoký chlapec s kučeravými vlasmi. Sophie mu tiež zamávala. Poznala Calluma takpovediac odjakživa, lebo jej mama a jeho otec boli združení riaditeľa Turlinghamskej akadémie.

„Pozri! Vôbec sa nedržím!“ zakričala Erin a mávala Sophie. Potom stratila rovnováhu a so smiechom sa zvalila rovno na veľkú kopu lístia. Mark spadol vedľa nej. Sophie sa k nim rozbehla, keď ostatní so smiechom obkolesili Marka a Erin a hádzali na nich ďalšie lístie.

„Hej, vy dvaja, už aj sa tam prestaňte bozkávať!“ smiala sa Kaz a hodila na nich ďalšiu kopu lístia.

„Áno, neviete sa aspoň trochu ovládať?“ dodala Katy, keď sa k nim so Sophie pripojili.

Sophie sa zasmiala. Vedela, že Erin zbožňuje, keď je s Markom stredobodom pozornosti a vyzerala taká šťastná, že konečne spolu chodia!

Mark sa vyhrabal spod lístia zamračený a červený ako paradajka.

„Hej, Mark, čo sa robí?“ opýtala sa Sophie. „Len sme si z vás uťahovali...“

„Veď dobre, nič sa nedeje,“ zamrmlal Mark a rozbehol sa za ostatnými chalanmi k stromom.

„Hí, hádam sme ho len neurazili?“ opýtala sa Lauren znepokojene. „To sme nechceli!“

Erin sa postavila a líca mala od hanby červené. „Ide o to, že...“ zašepkala a naznačila dievčatám, aby podišli bližšie, „ale nehovorte mu, že som vám to povedala... my sme sa vlastne ešte ani raz nepobožkali.“

„Čo-že?“ zvolala Kaz a padla jej sánka. „Ale veď je z teba celý hotový!“

„Áno!“ prisvedčila zmätená Joanna. „Navyše už spolu chodíte celé dva týždne!“

„Ja viem,“ vykrútila Erin smutne pery. „Asi sa mu už nepáčim.“

„No to určite!“ zahriakla ju Sophie. „Ten je do teba až po uši, Erin. To vidí aj slepý.“

„Dúfam, že máte pravdu,“ povzdychla si Erin.

„To teda máme! Tak prestaň a neopováž sa trúchliť nad takouto hlúposťou,“ povedala Sophie prísny hlasom. „Lebo ináč...“ zohla sa a nabrala si za náručie lístia, „ťa zbombardujeme listím!“ Šmarila ho do Erin, ktorá sa s krikom rozbehla skryť za Katy. Erin jej to chcela vrátiť, a tak si nabrala poriadnu kopu. Sophie uskočila, ale vtom zalapala po dychu, lebo Lauren jej neľútostne vysypala na hlavu hromadu listov.

Kaz schmatla poriadnu hrbu a rozutekala sa k chlap-

com. Hodila ju zozadu na Calluma skôr, ako ten vôbec stihol zareagovať.

„Hohó! Tak toto si odskáčeš!“ hromžil Callum nako. Nabral si kopy listov, hodil ich do Kaz a tá veselo pišťala. Vtom sa od mora zdvihol silný, slaný vietor a odrazu sa všetky listy okolo nich rozkrútili a roztancovali.

Sophie schmatla pár listov vo vzduchu, rozbehla sa k chlapcom a hodila ich do nich.

„Listová vojna – baby proti chalanom!“ kričala.

„Na baby!“ Oliver Campbell, tichý chlapec s veľkým priateľským úsmevom, sa rozbehol dopredu a hodil ďalšie listy na Kaz. Ostatní sa pridali.

„Ach nie, padám odtiaľto!“ zachichotala sa Lauren. Ukryla sa za najväčší dub. Kaz a Oliver sa k nej hneď pripojili.

Sophie pozrela hore, do bludiska konárov stromu, a zbadala záblesk lesklej čiernej kožušinky. Na strome bola Gally – jej pomocníčka veвериčka. Žmurkla na ňu. Gally to hneď pochopila a začala behať po strome a triasť konármi. Kaz, Lauren a Oliver sa dali do kriku, keď ich pokrylo lístie.

„Hí, pozrite na tú veвериčku! Ako je blízko!“ zvolal Oliver a ukazoval na Gally, ktorá ufujazdila ako čierny blesk. Kaz a Oliver sa za ňou rozbehli, ale Gally sa im stratila v lese.